

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rum, pœnitentiam accipiens, omnia sua in manus pauperum tradere iussus. Fertur reectorium subtilis, & dormitorium desuper extruxisse: Adiecitq; Nicolaus comes multa huic loco donaria. In Reinuelde autem monasterio Cistertiensium conditi sunt, tres illi de Sopagria, Iohannes, cum fratribus & filijs: Ceterum in Hamburgo in maiori ecclesia duo nouissimi Adolphi, cum aliquot fratribus. Ille autem primus Adolphus, qui dono primo accepit terram a duce tum Saxonie Ludero, quia eis temporibus in omni ea terra nulla erat solennis, prater Hamburgensem, ecclesia, nullum adhuc usquam monasterium, in Hamburgo creditur terre commendatus. Nam filius eius secundus Adolphus, relatus est a Demyn in Mindam, ut suo loco diximus: Tertius vero defunctus in dominio suo Scovenborg: Quartus in ordine Minorum sepulturam promeruit, inter fratres suos in Kilone, a se fundato monasterio. Libuit sepulcra scrutari nobilium virorum ad perpetuam memoriam.

C A P V T X I I I .

Henricus & Nicolaus comites, casi Gerhardi filij, in ultionem patris iusto exarsere dolore. Nam Henricus accepta parte copiarum nauigauit in Selandiam: Nicolaus persequitur reliqua belli in Iutia. Sed cum compertū haberent, parricidam illū in Scaldingborg cum magna manu considere, in eam arcē primū ducentes, feruentissimè oppugnauerunt: & quoniam nihil inuium fortibus, etiam expugnauerunt: Duo milia inibi Danorum casata feruntur: Extractus de medio insignis parricida, non vulgari mortis genere dignus mori, quadripartitus, totidem rotis, domini sui, & cui sacramentis erat obnoxius, proditor & mactator, imponitur, coruus pasturus: Si Holsatorū primores eius facti con-

sc̄iū fūnērē, in obscuro mansit : Sed tamen compertū erat, magnam illustris viri fortunam inuidia non caruisse. Ingentem eius spiritum multi admirati, sēpē rogārunt : Vndē tam multis diū cumulata solueret stipendia ? Respondit : Victores se in Thietmarsiam missurum : vbi si res ex sententia procederet, prādis locupletati, indē sibi stipendia desumerent : Sin cederentur, nihil esse opūs stipendijs. Sed tamen is erat exitus multorum, vt vacui redirent & inanes, nihil prāter arma portantes. Henricus autem in Selandia prosperatus, oppida, que facile fuit, vt potè immunita, occupare, arces etiam aliquot obtinuit : & iuxta ritum terrae impositis capitaneis, cæteri rure degunt, affuturi vbi opūs est : Cum interim exorta ruri inter Danos & Holsatos (vt facile fit inter militantes) contentione ex causis leuissimis, quidam ex primoribus Danorum multis charus opprimitur ab Holsatis : Ea re brevi per longinquum diuulgata, concludatur ad arma : Execratur omne nomen Holsatorum, & cæsi sunt, tumultu multitudo uimis exorto, trecenti una nocte viri : Quæ res exterruit multos, ita, vt Henricus quoq[ue] comes, impositis opportuno loco præsidij, ipse abiaret. Erat autem annus post mille trecentos quadragessimum secundus.

CAPVT X I I I .

Lvdouicus interim Bauarus Romanum administrabat regnum, nec ullis potuit conditionibus placari, vt amulum à se captum Fridericum, ducem Austriae, captivitate sineret laxari. Nulla eum magnitudo promissi eris permouit : nulla profuit amicorum interventio : omnia frustra pertentata euauere. Vbi iam multis frustra conantibus nihil potuit effici, ipsi inter se principes soli conuenere, vt Fridericus interposito iura-